

I ostade sam Isus sa ženom koja bijaše stala ispred sviju, te se uspravi pa je upita:

“Ženo, gdje su? Nitko te ne osudi?” “Nitko, Gospodine”, odgovori ona [Marija Magdalena].

“Ni ja te – reče Isus – ne osuđujem . Idi i ne griješi više.”

Nedavno sam naišla na ovaj tekst: ‘Ne moraš biti dobar da bi te Bog volio; ne moraš se pokajati prije nego li ti Bog oprosti. Cijeli proces je obrnut. Ako si dobar, to je zato što te je Božja ljubav već učinila takvim; ako tražiš oprost to je stoga što ti Bog već prasta’. (Brendan Comerford , SJ)

Isus je došao spasiti svijet, ne osuditi ga. To me podsjeća na uskršnju konferenciju u Linzu gdje je Becky Pippert govorila o važnosti da ne nijećemo svoje nereda (grešnost) ukoliko želimo imati Isusa za svog otkupitelja. Čini mi se da mi ipak često nijećemo svoju grešnost, ili ako ju pak priznajemo onda sudimo. Što se bojim priznati? Je li tako teško pogledati u zrcalo istine i uvidjeti da nam treba pomoć? Ne bi se On zvao Otkupitelj kada nas ne bi trebao otkupiti od nečega.

Becky je govorila kako se Krist bio radikalno poistovjetio s nama ljudima, te ukoliko Ga želimo slijediti da se i mi imamo poistovjetiti s ljudima oko nas. No ima i druga strana te priče – i to jako bitna strana! – a to je da je Isus istovremeno bio i radikalno drugačiji u svojoj svetosti. I mi smo pozvani biti isto. Ako ne kužite točno o čemu pričam, sjetite se Majke Tereze: radikalno se poistovjetila s ljudima kojima je služila, ali je i bila drugačija po tome što je težila svetosti imajući Krista za primjer i u konačnici je služila Njemu.

Bog je jedini svet, i jedino nam On može udijeliti svetost života. Mi kršćani smo pozvani na

svetost, što znači da je na nama da prihvatimo taj poziv. U svojoj slobodi možemo ga odabrati i odbiti, nažalost. Kada bismo bar to shvatili ozbiljno i rekli da! To ne znači da bi nam život odjednom postao dosadan. Krist je volio zabave, išao na vjenčanja, družio se s ljudima, no prije svega Njegov život imao je svrhu. Svrhovit život donosi radost. Svetost nije neki sterilan način života, već život koji je duboko ukorijenjen u život Boga Oca, Isusa i Duga Svetoga . To je sve dublje zajedništvo s Kristom koje nas vodi u puninu života jer Krist je došao da bismo imali život u punini. Biti svet znači biti malen i običan te voljeti svakodnevno, znajući da Kristova prisutnost sve to čini posebnim. Svetost je poznavati se u istini, priznati svoje nesavršenosti znajući da je jedino On savršen. To je biti siguran u Njegovu preobražavajuću Ljubavi znajući da sve dobro od Njega dolazi.

Dopustimo Kristu da nas voli. Dopusti si biti voljen(a), Elizabeta od Trojstva često bi to zagovarala. Vjerujemo da Bog može učiniti neizmjereno puno više nego mi možemo zamisliti ili poželjeti. (zar vam to ne donosi osmijeh na lice?) Gledajte, ajmo to sve pojednostaviti, jer uistinu i jest jednostavno. “Gledaj u Krista, ne boj se. Slijedi ga. Slijedi ga.” Odaberi Krista, jer u Njemu je život. Naravno, znajmo da ukoliko smo Ga odlučili odabrati, to je stoga što je On prvi nas odabrao . Kojeg li divnog poziva biti odabran od onoga koji je Ljubav sama!